

ת"פ 66534/03/22 - מדינת ישראל נגד אלי יצחק

בית משפט השלום בבאר שבע

תפ"ק 66534-03-22 מדינת ישראל נ' יצחק
תיק חיצוני: 132936/2022

לפני	כבוד השופט בכיר אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אלי יצחק

החלטה

תיקו של הנאשם קבוע בפני במסגרת דיונים המתקיימים בבית המשפט הקהילתי.

נאשם זה עובר תהליך שיקומי מורכב וניכר כי המדובר בתהליך מוצלח וחיובי.

במהלך התקופה שקדמה לתהליך שעובר הנאשם בבית המשפט הקהילתי, הוא נעצר במסגרת

תיק מ"ת 66530-03-22 ובאותו אירוע, קרוב משפחתו סייע לו והפקיד עברו סך של 3000 ₪ בקופת בית המשפט.

פרק זמן ארוך חלף מנקודת הזמן בו נדרשה הפקדה כספית לאבטחת תנאי שחרורו של הנאשם, ועד לנקודת הזמן היום בה המדובר באדם פעיל, שלא עוסק בפשיעה, ועתיק לעבור בקרוב לשלב 4 בתוכנית השיקום הבנויה מ- 5 שלבים.

בשל המתואר לעיל, נתנה (בתחילה) המדינה הסכמתה להשבת חלק מסכום ההפקדה לידיו של המפקיד (קרוב משפחה של הנאשם אשר מבקש את כספו בחזרה והדבר יוצר מתיחות רבה במשפחת הנאשם), אלא שלאחר שהתקבלה החלטת בית המשפט המאשרת את הסכמת הצדדים, התברר כי כנגד הנאשם קיימים עיקולים שטרם הוסרו, ולכן חזרה בה המדינה מהסכמתה.

עוד טענה המדינה בהתנגדותה כי בנסיבות שנוצרו יש לראות במזכירות משום "מחזיק" של הכספים אותם יש להעביר לתיק ההוצל"פ (עמדה זו נתמכה בפסיקה שהציגה המדינה).

שקלתי רבות את טענות הצדדים, ולאחר בקשה נוספת של בית המשפט למדינה לשקול בנסיבות את עמדתה מחדש, ולאחר שהמדינה חזרה על תגובתה הראשונית, להלן החלטתי:

סעיף 220(א) בחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982 קובע:

"מטרת ההליך בבית המשפט הקהילתי היא להביא לשיקום הנאשם בקהילה ולסייע בטיפול בבעיות שברקע ביצוע העבירה בפיקוח הדוק של בית משפט קהילתי....."

כחלק מקידומו החיובי של הנאשם בהליך השיקומי, הסכימה המדינה (כעיקרון) שאין לה עוד צורך בחלק מסכום ההפקדה בתיק המ"ת, ולמעשה הסכימה לשחרור של ₪ 3000 מתוך הסכום שהופקד.

רק ברגע בו נודע כי עיקול קיים כנגד הנאשם, ונושים (שאינם מי שהפקיד עבורו כסף בתיק המעצר) צפויים היו לקבל כסף זה, התנגדה המדינה לשחרור הכסף כך שיגיע למי שאינו נושה של הנאשם.

למעשה מבחינה "פלילית", כלומר אין מסוכנות של הנאשם, או הטלת מגבלות עליו שיחייבו אותו להגיע לדיונים, אין מגבלת השבה מצד המדינה, ולמעשה מגבלה זו היא תולדה של זהות הגורם אשר אמור לקבל את הכסף.

ספק בעיני אם המדינה היא הגורם שאמון על אינטרס הנושים, ולמעשה שאלת זהות הנושה או האדם שאמור לקבל את הכסף המופקד, היא שאלה של המשפט האזרחי ולא המשפט הפלילי.

תפקידו של בית המשפט מכח הוראת סעיף 220(א) בחסד"פ הוא להביא לשיקומו של הנאשם ולסייע לו בבעיות שברקע ביצוע העבירה.

במקרה זה, נוצרה ה"בעייה" בכך שלא הנאשם עצמו הפקיד את כספי הפיקדון שיועד לשחרורו ממעצר, אלא קרוב משפחתו שסייע לו מתוך רצון טוב, ובמצב שנוצר מבקש לקבל מהנאשם את כספו בחזרה.

צודקת המדינה כי הנאשם עצמו מוחזק כמי שהפקיד את הכסף, ומבחינה משפטית אין כל חשיבות לעובדה כי הכסף נשוא הבקשה אמור להיות מוחזר לצד ג' (המפקיד בפועל) שאינו הנאשם.

יחד עם זאת, העברת הכסף בנסיבות שנוצרו לתיק ההוצל"פ, תחבל בעיני בתהליך עליו אמון בית המשפט מכח החוק, והוא שיקומו של הנאשם.

שוכנעתי במהלך הדיונים שבפני, כי מדובר בסוגי מהותית חשובה מאד להתנהלות המשפחתית של הנאשם, וללא השבת הכסף לקרוב משפחתו, עלולה להיווצר סיטואציה משפחתית שתפריע מאד להמשך תהליך השיקום החיובי אותו עובר הנאשם.

מסיבה זו, ומאחר והתנגדות המדינה אינה נובעת מסיבה הקשורה להליך ה"פלילי" המתנהל (אינה נעוצה בשיקולים של אין מסוכנות), אני מחליט למרות הפניות שהציגה המדינה בטיעוניה, כי החלטתו המקורית של כבוד השופט אור אדם להעביר ₪ 3000 מתוך כספי הפיקדון לאדם שביצע את ההפקדה תבוצע.

אני קובע כי 3000 ₪ מתוך כספי הפיקדון שבתיק מ.ת. 22-03-66530 יועברו מיידית לרשותו של מר רועי

מלכה ת.ז 211970322 וזאת לחשבון 052378 בבנק הפועלים סניף 160.

החלטה זו תבוצע למרות כל עיקול המוטל כלפי הנאשם עצמו, שכן אני מגדיר גם את מר רועי מלכה שפרטיו לעיל, כאחד מנושיו של הנאשם (גם אם אין הוא חלק מתיקי ההוצל"פ של הנאשם).

גיזברות בית המשפט תעביר את הכסף כאמור בהחלטתי זו.

עותק יועבר לצדדים.

ניתנה היום, י"ט טבת תשפ"ד, 31 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.